

Arrest

nr. 48 290 van 20 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 21 december 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over het Servische staatsburgerschap te beschikken, van etnisch Albanese origine te zijn en afkomstig te zijn uit Bujanoc. U verklaarde uw land verlaten te hebben omwille van de problemen die uw echtgenoot heeft gekend met Servische politiemannen. In november vorig jaar hebben twee politiemannen uw echtgenoot meegenomen buiten de stad. Hij werd er door de twee politiemannen geslagen omwille van de steun die hij in het verleden verleend heeft aan het UÇPMB.

Omwillen van deze feiten voelde uw echtgenoot zich niet langer veilig in Servië. U stelde eveneens Servië verlaten te hebben omdat uw zoon X (O.V. 6.549.684) werd opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen. Voorts haalde u aan dat u in 1999 mishandeld werd. In de periode van de NAVO-bombardementen in Kosovo reisde u samen met uw zoon naar uw ouders in Gjlane, Kosovo. De bus werd gestopt door de Servische politie en u diende uw identiteitskaart te tonen. U en uw zoon werden vervolgens door een politieman meegenomen naar een huis. U werd er gescheiden van uw zoon en u werd door de politieman mishandeld. Hij heeft eveneens uw hand en de hand van uw zoon verbrand. Vervolgens heeft hij u en uw zoon vrijgelaten en heeft u uw reis naar Gjlane verder gezet. U heeft na deze feiten, noch in de resterende periode van 10 jaar, ooit beroep gedaan op medische begeleiding in uw geboorteland. Op 15 december heeft u samen met uw echtgenoot en uw zoon X Servië verlaten. Een Macedonische man was bereid u tegen betaling het land uit te helpen met zijn wagen. U bent in België op 17 december 2009 aangekomen. U legde ter ondersteuning van uw identiteit/asielrelaas uw identiteitskaart neer, uitgegeven te Bujanoc op 14 juni 2007, uw rijbewijs, uitgegeven te Bujanoc op 7 juni 2000, twee standaard medische attesten te gebruiken in het kader van een aanvraag van een verblijfsvergunning of een vraag voor sociale steun en een bewijs van een Belgisch psychiater dat u op consultatie bent geweest.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor wat betreft de mishandeling door een Servische politieman tijdens de oorlog in Kosovo dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit feit dateert van 1999, terwijl u uw geboorteland in 2009 verlaten heeft naar aanleiding van de problemen van uw echtgenoot met twee Servische politiemannen en naar aanleiding van uw vrees dat uw zoon zou opgeroepen worden voor zijn militaire dienstplicht. Bovendien kan met betrekking tot deze feiten worden vastgesteld dat u na deze aanslag op uw fysieke integriteit geen beroep heeft gedaan op een dokter (CGVS 21/04/2010 p. 4). Noch heeft u gedurende de tien jaar dat u nog in Servië leefde ooit beroep gedaan op psychologische hulp of begeleiding (CGVS 21/04/2010 p. 4). U verklaarde dit nalaten door te stellen dat u geen vertrouwen had in Servische artsen (CGVS 06/05/2010 p. 2). Hoewel u verklaarde dat u in uw geboorteland nood had aan psychologische hulp (CGVS 21/04/2010 p. 4) en hoewel u hier in België een psychiater heeft geraadpleegd (CGVS 06/05/2010), blijkt uit uw verklaringen niet dat u ernstige pogingen ondernomen heeft om psychologische hulp te zoeken bij een etnisch Albanese arts in Servië. Op de vraag of u zich dan niet had kunnen wenden tot een dokter van etnisch Albanese origine, antwoordde u dat u niet in Kosovo leefde, dan wel in Servië (CGVS 06/05/2010 p. 2). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u beroep zou gedaan hebben op psychologische hulp of begeleiding in Kosovo. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt nochtans dat uw ouders woonachtig zijn in Kosovo, alsook uw twee broers en vier zussen, zodat er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat, indien u daadwerkelijk nood had aan psychologische begeleiding, u zich tot een arts in Kosovo, waar de etnisch Albanese in de grote meerderheid zijn, zou gewend hebben. Op basis van bovenstaande gegevens, zowel met betrekking tot het feit dat u nog 10 jaar in uw geboorteland heeft geleefd, als aangaande de vaststelling dat u niet de minste poging heeft ondernomen om psychologische/medische hulp te bekomen, kan bezwaarlijk gesteld worden dat u nood heeft aan internationale bescherming omwille van de gebeurtenissen met een Servisch politieman die zich in 1999 hebben afgespeeld.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het feit dat u gedurende de 10 jaar dat u nog in Servië heeft geleefd volledig nagelaten heeft zich te beroepen op medische/psychologische hulp moeilijk te rijmen valt met het feit dat u bij uw aankomst in België beroep heeft gedaan op een psychiater. De door u neergelegde medische attesten van Dr. J.J. Bergé wijzen er op dat u deze psychiater heeft geconsulteerd. Uit deze medische standaard-attesten blijkt echter geenszins hoeveel keer u deze psychiater heeft geraadpleegd, noch of u bij hem of bij een andere dokter daadwerkelijk een behandeling heeft lopen. Verder kan worden opgemerkt dat deze medische attesten waarin onder meer sprake is van een traumatisme en ernstige depressie geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u dit trauma zou opgelopen hebben. Volgens deze attesten zouden uw problemen het gevolg zijn van gebeurtenissen die zich tien jaar geleden hebben afgespeeld zonder dat wordt aangegeven om welke gebeurtenissen het in concreto gaat. Een attest van een psychiater/therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de

patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.

Voorts baseert u zich voor uw asielaanvraag op de problemen die uw echtgenoot heeft gekend met twee politiemannen omwille van zijn gewezen steun aan het UÇPMB. In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot heb ik echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De beslissing die genomen werd in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt :

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw gehoren incoherente verklaringen heeft afgelegd over de door u aangehaalde problemen. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u problemen heeft gekend met de Servische autoriteiten omwille van uw voormalige steun aan het UÇPMB, dat u op 29 oktober 2009 door politiemannen werd meegenomen naar een onbekende plaats waar ze u zeiden dat ze weet hadden van uw vroegere steun aan het UÇPMB en waar ze van u eisten dat u met hen ging samenwerken. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal daarentegen blijkt dat uw problemen met de politie verband houden met het feit dat u als illegale geldwisselaar actief was. Wanneer u geconfronteerd werd met uw bovengenoemde verklaringen uit de vragenlijst en met het feit dat u voor het Commissariaat-generaal met geen woord rept over deze vraag naar samenwerking met de politie omwille van uw vroegere steun aan het UÇPMB maar dat u daarentegen stelde dat de politie van u eiste dat u niet meer als illegale geldwisselaar zou optreden (CGVS p. 5), stelde u niet te weten wat er bedoeld werd met het feit dat u voor de politie diende te werken (CGVS p. 5). Wanneer u werd voorgelezen wat u heeft weergegeven op de Dienst Vreemdelingenzaken, verduidelijkte u dat, wanneer u sprak over samenwerking met de politie, u het had over het geven van financiële steun aan de politiemannen en het beantwoorden van vragen die zij u stelden over andere collega's die eveneens geldwisselaar zijn (CGVS p. 5). Uit uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u in deze vragenlijst met geen woord gerept heeft over uw werkzaamheden als illegale geldwisselaar en de hieruit volgende problemen. Het feit dat u nu eens stelt dat uw gewezen steun aan het UÇPMB en de vraag tot samenwerking met de politie omwille van deze steun aan de basis ligt van uw problemen en dan eens uw niet-toegestane activiteiten als geldwisselaar ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Opvallend is eveneens dat uw echtgenote in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal op geen enkele wijze melding heeft gemaakt van het feit dat u problemen zou gekend hebben met de Servische politie omwille van uw gewezen steun aan het UÇPMB, dan wel omdat u op illegale wijze op straat als wisselagent werkte. Daarentegen verklaarde zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat u werd meegenomen door politieagenten omwille van uw gewezen steun aan het UÇPMB (CGVS p. 3). Op de vraag waarom zij deze problemen omwille van uw steun aan het UÇPMB dan niet eerder heeft weergegeven voor de Dienst Vreemdelingenzaken, antwoordde uw echtgenote dat zij in de vragenlijst misschien vergeten is melding te maken van dit feit (CGVS p. 3), hoewel zij eerder had gesteld in de vragenlijst alle elementen te hebben weergegeven die geleid hebben tot haar vertrek (CGVS p. 2). Dit wijst er op dat u en uw echtgenote getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen.

Redelijkerwijze kan van u en uw echtgenote verwacht worden dat u de feiten die de aanleiding hebben gevormd tot uw vertrek uit uw land van herkomst op een zorgvuldige en geloofwaardige manier zou weergeven. Het feit dat zowel u als uw echtgenote in uw opeenvolgende verklaringen voor de diverse asielinstanties weinig coherente verklaringen afleggen aangaande de oorzaak van uw problemen met de politie doet dan ook ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van deze problemen. Door het handelen van u en uw echtgenote maakt u het mij onmogelijk een correct zicht te krijgen op de problemen die daadwerkelijk aanleiding hebben tot uw vertrek uit uw geboorteland.

Wat er ook van zij, het feit dat u problemen kende met de Servische politie omdat u op straat werkzaam was als illegale geldwisselaar kan niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde aangaande deze problemen zelf dat u aan de politie geld gaf en hen drankjes betaalde omdat u angst had dat uw geld door hen zou afgenomen worden gezien uw activiteiten als geldwisselaar niet legaal waren (CGVS p. 4-5). Deze problemen overstijgen

geenszins het gemeenrechtelijke niveau en houden evenmin verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie die in internationale bescherming voorziet voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Mocht uw steun aan het UÇPMB daadwerkelijk aan de basis liggen van uw vertrek uit uw geboorteland, quod non, dan nog kan opgemerkt worden dat de door u aangehaalde feiten niet getuigen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst betreft het gegeven dat u door twee politiemannen geslagen werd een éénmalig incident. Uw problemen beperkten zich bovendien tot twee mannen die weliswaar politieagent zijn maar niet handelden in naam van de Servische autoriteiten. Uit informatie blijkt immers dat sinds de amnestiewet van 2002 geen enkele ex-strijder ooit veroordeeld is geweest wegens zijn gewezen lidmaatschap van het UÇPMB alleen, bijgevolg is het niet aannemelijk dat u, die nooit gestreden heeft maar het UÇPMB enkel op financiële en materiële wijze heeft gesteund, wel problemen zou kennen met de Servische autoriteiten. Bovendien bent u het gedrag van deze twee mannen nergens gaan aanklagen. U heeft geen pogingen ondernomen om het individuele gedrag van deze twee politiemannen aan te kaarten hetzij bij de politie of bij de hogere politionele autoriteiten, hetzij bij lokale leiders van Albanese partijen, hetzij bij de lokale pers of media (CGVS p. 5). Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen omdat u niet durfde en omdat u niet serieus genomen zou worden is echter niet afdoende (CGVS p. 5). Redelijkerwijze kan immers van u verwacht worden u zich vooreerst beroep op de bescherming van de eigen autoriteiten alvorens zich te beroepen op internationale bescherming. Voorts blijkt dat u blijkbaar geen haast had om uw geboorteland te verlaten na het incident van eind oktober 2009, gezien uw echtgenote dienaangaande stelde dat zij het diploma van haar zoon heeft afgewacht op 24 november 2009 en dat u en uw echtgenote wilden dat uw zoon de middelbare school zou afmaken alvorens het land te verlaten (CGVS p. 3). Een dergelijke houding is dan ook weinig in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat het door u aangehaalde feit betreft dat u verwond werd aan de arm door de Servische politie aan een grenspost in Konçul tijdens de oorlog in Zuid-Servië dient te worden opgemerkt dat dit feit dient gekaderd te worden in de toenmalige oorlogssituatie die intussen is beëindigd. Het feit dat uw arm werd verwond door toedoen van de Servische politie is bovendien onvoldoende zwaarwichtig en kan bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien hebben deze feiten u niet aangezet tot het verlaten van uw geboorteland.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer is in het administratieve dossier gevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevestigen uw identiteit, die niet wordt betwist, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

Derhalve kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Tenslotte baseert u zich voor uw vrees eveneens op de motieven die door uw zoon Pajtim (O.V. 6.549.684) werden aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Uw zoon stelde namelijk te vrezen dat hij zal opgeroepen worden om zijn legerdienst te vervullen nu hij zijn studies beëindigd heeft. In het kader van de asielaanvraag van uw zoon heb ik echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen gezien zijn vrees ongegrond is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart en rijbewijs bevestigen uw identiteit, die echter niet ter discussie staat, maar doen voorts geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel aan *"Dat motivering als dusdanig onjuist is en bijgevolg artikelen 2 en 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen dd. 19 juli 1991 schendt"*.

2.1.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en de verzoekende partij is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt haar identiteitskaart en rijbewijs neer maar geen paspoort. Verzoekster verklaarde *"Mijn paspoort was verlopen, deze is samen met mijn geboorteakte achtergebleven in Servië"* (vragenlijst verzoekster). Verzoekster zou naar België hebben gereisd *"met de auto"*, met behulp van een smokkelaar en *"weet niet welke documenten hij had, we hebben niets gezien"* (gehoorverslag CGVS, p.3). Zoals blijkt uit wat volgt toont verzoekster niet aan dat zij of haar echtgenoot vervolgd worden door de Servische overheid, en is het derhalve evenmin aannemelijk dat zij illegaal dienden te reizen. Verzoekster toont aldus niet aan wanneer zij haar land verliet, noch wanneer zij in België toekwam. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekster.

3.2. Verzoekster verklaart dat zij in 1999 samen met haar zoontje werd meegenomen door een politieagent, dat haar zoontjes hand werd verbrand en dat zij werd verkracht en mishandeld. Verzoekster verklaarde dat zij hiervoor medische hulp nodig heeft, doch deze niet kreeg in Servië omwille van haar Albanese origine. Ze legt medische attesten neer over haar medische problemen. Verder steunt zij haar asielaanvraag op de problemen van haar man.

3.3. Wat betreft de problemen van haar man kan worden verwezen naar het arrest van de Raad nr. 48 289 van 20 september 2010 waarin gesteld werd dat haar echtgenoot geen nood aan internationale bescherming kon aantonen. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden hem geweigerd.

3.4. Verzoekster beroept zich op eigen motieven die niet gebonden zijn met deze van haar man en zoon en verklaart in 1999 mishandeld en verkracht te zijn geweest omwille van haar etnisch Albanese herkomst. Verzoekster betoogt dat niet enkel de feiten maar ook de gevolgen ervan omwille van haar Albanese origine niet worden behandeld.

3.5. Waar de bestreden beslissing stelt *“dat deze medisch attesten waarin onder meer sprake is van een traumatisme en ernstige depressie geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u dit trauma zou opgelopen hebben”* argumenteert de verzoekende partij *“Dat de behandelende arts, gelet op zijn beroepsgeheim dit ook niet kenbaar mag maken; Dat in dergelijk geval de Commissaris-generaal zelf een arts dient aan te stellen dewelke in contact kan treden met de behandelende arts en / of verzoekster kan onderzoeken, zodat deze arts kan bepalen of het trauma voortkomt uit de feiten dewelke verzoekster heeft opgegeven; dat de behandelende arts niet meer mag doen dan attesten schrijven, zoals deze voorliggen; Dat hij anders een strafinbreuk zou plegen; Dat het Commissariaat – Generaal ten onrechte uit de attesten zoals ze zijn geformuleerd afleidt dat de feiten niet bewezen zijn”*

3.5.1. Een arts doet in het kader van een medisch onderzoek vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; en kan rekening houdend met zijn bevindingen vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; hij kan dit onder meer afleiden uit de aard en de ernst van de aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoekster kan geenszins overtuigen waar zij meent dat de arts dit niet zou vermeld hebben in de medische attesten louter omwille van zijn beroepsgeheim. De Raad ziet overigens niet in hoe zijn beroepsgeheim een arts kan verhinderen zijn diagnose aan zijn eigen patiënt kenbaar te maken, teneinde diens aandoeningen te kunnen behandelen. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de feiten zich hebben voorgedaan, noch dat deze een racistische inslag hadden. Ten overvloede kan erop gewezen worden dat verzoekster niet aantoonde klacht te hebben ingediend tegen dit misdrijf.

3.5.2. Hoe dan ook, en daargelaten de geloofwaardigheid van de voorgehouden gebeurtenissen in het kader van de oorlog in 1999, kan verzoekster evenmin aannemelijk maken dat ze geen toegang had tot medische verzorging, noch dat haar medische bijstand werd geweigerd omwille van haar Albanese origine. Uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster nooit enige medische hulp in Servië heeft gezocht en haar verklaringen hiervoor *“ik heb er met niemand over gepraat”* en *“ik had in niemand vertrouwen”* (gehoorverslag verzoekster, p.4) kunnen bezwaarlijk een aannemelijke verklaring bieden voor het niet nastreven van noodzakelijke medische hulpverlening. Verzoekster toont evenmin aan dat zij Servië om medische redenen diende te ontvluchten. Daarbij achtte ze haar psychologische toestand niet dringend, noch voldoende ernstig aangezien ze tien jaar heeft gewacht om haar land te verlaten, ze ondertussen geen medische verzorging heeft gevraagd en omdat ze *“wilden dat onze zoon zijn middelbare studies afmaakt”* (gehoorverslag verzoekster, p.3).

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag en aangezien verzoekster geen andere elementen inroept, wordt niet aangetoond dat verzoekster in geval van terugkeer naar Servië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK